

Kaip Jėzus skelbtų Evangeliją šiandien

Kun. Eric Jacquinet

Lapkričio 9–10 dienomis Kaune vyko tradicinis Jaunimo sielovados forumas tema „Kaip Jėzus Kristus skelbtų Gerąją Naujieną šiandien?“ Į jį pasidalinti patirtimi atvyko kun. Ericas Jacquinet, Popiežiškosios pasauliečių tarybos jaunimo skyriaus vadovas. Siūlome perskaityti jo konferenciją, sakytą forumo metu.

Šiandienos tema – kaip Jėzus skelbtų Evangeliją šiandien – sėkmės, naudos ir vienišumo visuomenėje. Tas pavadinimas nėra visiškai tikslus, nes Jėzus nėra nesantis, Jis yra esantis, Jis nenustojo skelbęs Evangelijos. Kai Jėzus pasakė „padarykite mano mokiniais visų tautų žmones krikštydami juos“, Jis pridūrė: „Aš pasiliksiu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.“

Tad kyla klausimas: kaipgi Jėzus skelbia Evangeliją šiandien? Ar mums atrodo, kad šiandien labai skiriasi nuo vakar? Nuo pirmosios nuodėmės iki šios dienos nuodėmingo žmogaus situacija labai nepasikeitė. Būdinga nusidėjėliui ieškoti garbės, galios ir pinigų. Tai pagrindiniai gundymai. Ir to pasekmė – egoizmo, vienatvės, užsidarymo išgyvenimas. Todėl drįstu sakyti, kad Jėzaus veikimo būdas yra toks pat vakar, šiandien ir rytoj, nes Jis yra tas pats Išganytojas vakar, šiandien ir rytoj. Taigi pataisau temos pavadinimą: „Kaip Jėzus šiandieną skelbia Evangeliją?“

Pirmasis didelis aspektas: Jėzus rūpinasi savo mokiniais. Štai kaip Jis pirmiausia skelbia savo Gerąją Naujieną. Mes kiekvienas esame pašauktas vardu. Gerasis Ganytojas kviečia savo avis vadindamas vardais, ir tai nurodo du dalykus. Pirma tai, kad Jėzus pažįsta kiekvieną iš mūsų asmeniškai. Mes nesame pastoracijos agentai. Žinoma, esame atsakingi už jaunimo sielovadą, bet pirmiausia esame pakrikštytieji Dievo vaikai, Jėzaus Kristaus broliai ir seserys. Jis turi asmeninį santykį su kiekvienu iš mūsų. Ir kai Jis mato, kad esame pervargę arba nusiminę, Jis kiekvienam iš mūsų sako: ateikite, pailsėkite į nuošalę. Matydamas nusivylusius, nusiminusius mokinius Jis sako – meskite tinklus į dešinę. Dešinioji pusė reiškia širdies pusę. Tas šonas buvo Jėzui perdurtas ant kryžiaus. Taigi mesti tinklus į dešinę reiškia prisiliesti prie perverto Jėzaus šono. Kai esame pervargę arba nusivylę, Jėzus sako: „Ateik, prisiglausk prie mano širdies. Prisimink savo kasdienės maldos laiką ir bent 20 minučių kiekvieną rytą pabūk su manimi. Kiekvieną savaitę ateik ir paskaityk mano Žodį su kitais broliais ir sesėmis bendruomenėje. Bent kartą per mėnesį atsitrauk į nuošalę ir dieną praleisk su manimi. Per metus skirk man nors penkias dienas.“ Broliai ir seserys, tai yra esminės gairės mūsų gyvenimui. Nepriglundę širdis į širdį prie Jėzaus, velkame neįmanomą misiją. Mums privalomai reikalingas maldos laikas kasdienybėje.

Bent kartą per mėnesį reikia rasti laiko išpažinčiai ir dvasiniam pokalbiui. Ar kiekvienas iš jūsų turite dvasios tėvą? Jo reikia kiekvienam iš mūsų. Taip pat būtina skirti laiko rekolekcijoms. Įprastai žmonės sako, kad neturi tam laiko, tačiau jeigu daug dirbi, tau reikia ir daug maldos. Jeigu sakysi, kad persidirbti, tai reikia dvigubai melstis. Jeigu mūsų veikla eis pirmiau nei malda, tuomet mūsų veikla neneš vaisių. Kaip daro Jėzus? Jėzus anksti ryte atsitraukdavo nuo visų į nuošalę, kad melstųsi savo Tėvui. Net kai minia Jo ieškodavo, Jis atsitraukdavo į nuošalę. Mes turime teisę užsikabinti ant savo durų užrašą: „Šiuo metu esu labai svarbiame susitikime, prašau netrukdyti.“

Antras dalykas: Jėzus nepaliauja rūpintis kitais žmonėmis. Evangelijose pastebime, kaip Jėzus buvo dėmesingas kiekvienam, prie kurio prisitardavo: samarietei, Zachiejui, Marijai Magdalenai...

Jėzus dėmesingas visiems ir kiekvienam. Net kai apaštalauja minioje, vis dar pastebi kiekvieną atskirai. Mūsų tarnystė turi koncentruotis ties kiekvienu asmeniu atskirai. Dažnai stengiamės dėl būrio žmonių, dėl visų, organizuojame renginius, įvykius, darome plakatus, afišas. Taip, tai labai naudinga, jeigu atveda prie asmeninio susitikimo su konkrečiu žmogumi, jei randame progą pasidalinti su kitu asmeniu individualiai. Jeigu esame dėmesingi, minioje pastebime žmogų, kuris kenčia. Mes esame pakviesti pirmi prieiti prie tokio žmogaus. Kai buvau parapijos klebonas, to išmokau. Paskutinė parapija, kur buvau skirtas, buvo tuščia, niekas ten neateidavo. Ir vienintelis sprendimas buvo pačiam eiti susitikti su žmonėmis. Pas juos. Kai kurie iš jų net nežinojo, kur yra bažnyčia. Tada supratau, kad pastoracijos tikslas nėra pripildyti pastatą, bet stengtis išgelbėti konkretų žmogų. Taigi pirmasis didysis būdas, kaip Jėzus skelbė Evangeliją, tai dėmesys konkrečioms žmonėms.

Antrasis būdas, kaip Jėzus skelbia Evangeliją: Jėzus padaro mus savo draugais. „Nebevadinu jūsų tarnais, vadinu jus draugais“, – sako Kristus. Svarbiausia pastoracijoje leisti žmonėms tapti Jo draugais. Kai prieš dvidešimt metų dirbau Prancūzijoje, daug kalbėjome apie vertybes: teisingumą, solidarumą, taiką. O Jonas Paulius II sakė: *Pradėkite nuo Kristaus – ne nuo vertybių*. 2007 m. popiežius Benediktas XVI Portugalijoje susitikęs su vyskupais sakė: „Mes labai daug dirbame ties tuo, kas yra tikėjimo pasekmės, nes mums atrodo, kad žmonės širdyje turi tikėjimą. Bet mes klystame. Reikia pradėti nuo tikėjimo, nuo asmeninio santykio su Jėzumi, o ne to, kas jau yra tikėjimo pasekmės. Jėzus patraukė žmones prie savęs per savo kryžių ir prisikėlimą. Jis nenaudojo jokių viliojamų priemonių. Jis nuo kryžiaus sako: „Aš tave taip mylėjau, kad atidaviau savo gyvybę už tave.“ Kokia yra kryžiaus vieta mūsų jaunimo pastoracijoje?“

Trečiasis svarbus aspektas, kaip Jėzus apaštalauja tarp žmonių, yra jo nusiteikimas, požiūris į minią. Pirmiausia Jis žvelgia su užuojauta ir gailėsčiu. Evangelijos pagal Matą 9 skyriaus pabaigoje matome, kaip Jėzus verkia, gailisi minios. Jis gydė visus ligonius ir luošius. Matydamas minias, Jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir apleisti tarsi avys be piemens. Tuomet Jėzus tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį.“ Užuojautos žvilgsnis išprovokavo Jį išsiųsti mokinius apaštalauti. Reikia žinoti, kad Jėzaus žvilgsnis į minią ir šiandien yra pilnas užuojautos.

Atrinkau 5 didžiąsias kančias, kurias matau šiandienos pasaulyje. Pirma, daug jaunuolių kenčia dėl jų tėvų skyrybų. Kai tarp tėvų yra susiskaldymas, tai pažeidžia jauno žmogaus identitetą. Kita didžioji kančia – abortai. Abortai yra pažeidę labai daug šiandienos visuomenės žmonių. Galiu pasakyti, kad nemažai jaunų žmonių jau patys yra išgyvenę abortus. Merginos ir vaikinai yra atsakingi už abortus. Kita drama, kurią išgyvena jaunuoliai, – sužeistas seksualumas ir kontracetinė kultūra gausina tuos sužeistumus. Dar viena – savižudybės. Esu asmeniškai to paliestas, nes nusižudė mano brolis. Kitas kančios tipas – tai daugybė priklausomybių, į kurias įpuola jaunas žmogus. Europoje pastaraisiais metais priklausomybių skaičius labai išaugo. Ne tik klasikinių narkotikų vartojimas, bet priklausomybė nuo tabako, maisto, interneto. Žinome, kad su interneto atsiradimu ėmė vystytis priklausomybė pornografijai. Prancūzijoje turime įrodymų, kad daug mažų vaikų jau yra pasinėrę į pornografiją, daug 9–10 metų vaikų leidžia valandų valandas pornografiniuose tinklalapiuose. Šiandienės studijos rodo dideles sąsajas tarp pornografijos, prievartos ir savižudybės. Kita priklausomybė – bendravimas telefonais ir kompiuteriniuose

tinkluose. Jie nuolatos yra prisijungę prie kontaktų su draugais. Visą dieną, užuot susikoncentravę į tai, ką reikia padaryti dabar, esame kažkur kitur. Žmonės nebemoka išsakyti savo jausmų į akis ir nebemoka atsiprašyti.

Kai klausiamo Viešpaties, ką daryti matant štai tokią žmonių būklę, Jis mums duoda priemonių. Jėzus jaučia užuojautą šiandienos kenčiantiems žmonėms. Melskime Viešpaties, ir Jėzus mums duos atsakymą, ką daryti su jaunuoliais, pažeistais tėvų skyrybų, ką pasakyti žmonėms, kurių šeimose buvo įvykdytas abortas, ką pasakyti tiems, kurių seksualumas buvo sužeistas, ir tiems, kurie išgyveno artimo savižudybę ar norą nusižudyti, ką pasakyti priklausomiems žmonėms. Jėzus užjaučiamai žvelgia į kenčiančią minią.

Taip pat Jėzus turi ir kitą požiūrį – Jis moko minią, kalba minioms aiškindamas Raštus. Šiandieną Jis mums kalba per liturginius tekstus, kai susirenkame grupelėse skaityti Dievo Žodžio. Jis taip pat kalba per Tradiciją. Mūsų tėvai ir protėviai dažnai skaitydavo šventųjų gyvenimus. Būtų gerai, jei jų gyvenimus galėtume atskleisti šiandieniam žmogui naudodami vaizdo medžiagą. Taigi Šventasis Raštas, tradicija ir magisteriumas. Jėzus kalba per vyskupus ir per Šventąjį Tėvą.

Jėzus skelbia Evangeliją, būdamas dėmesingas kiekvienam asmeniškai, taip pat atsiverdamas minioms. Jis prisiartina prie minios su užuojauta ir mokydamas. Evangelijos pagal Matą pabaigoje Jėzus taria žodžius, kurie bus ateinančių Pasaulio jaunimo dienų Brazilijoje tema: „Eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones.“ Kam Jis sako tuos žodžius? Jis juos sako vienuolikai, apaštalams. Jėzus atidavė daug savo laiko, kad formuotų mokinius. Žinoma, jis taip pat apaštalavo minioms, bet labai daug dėmesio skyrė, kad formuotų ir būtų tik su dvylika žmonių. Jis dirbo su jais asmeniškai, kad jie galėtų tapti Bažnyčios stulpais. Kai baigiate savo misiją, ar turite su savimi 12 mokinių, kurie galės tęsti jūsų tarnystę? Jūsų darbas yra padaryti iš kitų žmonių Jėzaus mokinius. Negalime vadintis mokiniiais, jei nesame misionieriai. Benediktas XVI sakė, kad nuo pat katechezės pradžios reikia formuoti žmones kaip misionierius. Reikia jau mažus vaikus išmokyti būti misionieriais.

Svarbu suprasti, kad pirmasis apaštalavimo įpareigojimas – turėti šalia savęs kitų mokinių misionierių. Antrasis – rūpintis pašaukimais. Jėzus pakvietė 12 vyrų. Tai reiškia, kad Jam rūpėjo tų žmonių pašaukimas. Darome didelę paslaugą žmonėms, kai kalbame apie pašaukimus. Manau, kad visi dirbantys jaunimo sielovadoje turi tokį uždavinį.

Taigi Jėzus skelbė Evangeliją kreipdamas dėmesį į kiekvieną iš mūsų asmeniškai ir kviečia, kad mes lygiai taip pat skelbtume Evangeliją, atsižvelgdami į asmenį. Jėzus patraukė prie savęs visus žmones pirmiausia per savo kryžių. Jėzus žvelgė į minią su užuojauta, mokė minią ir formavo mokinius misionierius. Mes esame pašaukti elgtis kaip Jis.

Parengė Monika Midverytė

<http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2012-11-27-kun-eric-jacquinet-kaip-jezus-skelbtu-evangelija-siandien/91335>

